

Fólk sækist

Søkt verður eftir fólk.

Vaktargarðurin, tlf. 14488

KOYRI- SKULIN BJ

v/ Bjarka Johannesen
Hoyviksvegur 65 - 100 Havn
Tlf. 14845 ★ 84745

NÝTT SKEIÐ

tíl PERSÓNBIÐ
byrjar mánað. 18.09.
kl. 19

tíl STÓRU
KOYRIKORTINI
byrjar týsd. 19.09.
kl. 19

tíl MOTORSÚKKLU
byrjar miðv. 20.09.
kl. 19

Nærri um skeið, tíðar-
ætlan, koyrfráfaru o.s. á
Tlf. 14845 - 84745
Um vikuskiftini eisini
Tlf. 56907

TVINGSILSSOLA
Hósdagin
12. oktober 1995,
kl. 10.20

verður á Dómaraskriv-
stovuni, C. Pleyensgøtu
1, 100 Tórshavn hildin
tvingsilssola yvir matr.
nr. 825 b, Klaksvík,
Fossagøtu, 700 Klaksvík
(AS 227/95).

Ognin er eitt grundkøi
stórt 865 kvm. sambært
tingbók við ástandandi
bygningi í kjallara- og
stovuhaðd, sum sam-
bært tryggingarskjal er
gjordur av betong og
takur við eternit. Stovu-
haðd: stova, 4 kømur,
baðiverils og køkur.
Kjallari: óinnrættaður
kjallari umframt brygg-
ers, baðiverils og 3 kjall-
ararúm.

Tvingsilssolan er um-
biðin av Advokattfelag-
num, Bryggjubakki 22,
100 Tórshavn, tlf.
11260 v/ Jógvan E. Ell-
elsen, adv. (innh. nr.
40506), sum kann geva
nærri upplýsingar um
ognina og sum nærri av-
tala kann gerast við, um
ynski er at síggja ognina.

Søluuppgjörð kann um-
biðjast hjá nevnda advo-
kati ella hyggjast ígjøg-
num á dómarskrivstov-
uni.

Føroya Fútarættur
tann 15. sept. 1995

TVINGSILSSOLA
Hósdagin
12. oktober 1995,
kl. 11.00

verður á Dómaraskriv-
stovuni, C. Pleyensgøtu
1, 100 Tórshavn hildin
tvingsilssola yvir matr.
nr. 477, Vági, 900 Vági
(AS 234/95).

Ognin er eitt grundkøi
stórt 446 kvm. (íroknað
veg 40 kvm.) sambært
tingbók við ábygdum set-
húsi við óinnrættaðum
kjallara, stovu- og lofts-
haðd, ið eru samanbygd
við sethúsi á matr. nr. 451
c. Vági. Stovuhaðd: køk-
ur og stova í einum um-
framt gongd. Loft: 3 køm-
ur, gongd og wc. Húsin
eru í ringum standi.

Tvingsilssolan er um-
biðin av Advokattfelag-
num, Bryggjubakki 22,
100 Tórshavn, tlf.
11260 v/ Jógvan E. Ell-
elsen, adv. (innh. nr.
40695), sum kann geva
nærri upplýsingar um
ognina og sum nærri av-
tala kann gerast við, um
ynski er at síggja ognina.

Søluuppgjörð kann um-
biðjast hjá nevnda advo-
kati ella hyggjast ígjøg-
num á dómarskrivstov-
uni.

Føroya Fútarættur
tann 15. sept. 1995

Viðmerking

Víst kunnu fjølmiðlar nýta ónevndar keldur

Forstjórin í Føroya banka, Jørn Astrup Hansen, hevst herfyri serliga at Sosialin-
um, sum fleiri ferðir hevur nýtt ónevnda keldu í greinum um føroyska bankaheimin
seinastu árin. Bankastjórin hevst eisini at mongu dulnevndu lesarabrøvunum í før-
oyisku bløðunum. Men sannleikin er tann, at tað kann vera bæði etiskt og journal-
istiskt rætt í ávisum forum at nýta ónevndar keldur

Sær ikki mætti út, enn at
føroyskir maktspónar í alt
størri mun royna at leggja
seg út í, hvussu føroyska
pressan skal bera seg at.
Fyri kortum hótti føroyska
flogfelagið við at boykotta
Dimmalætting, og stutt eftir
legði Jørn Astrup Hansen
(Føroya Banki) eftir Sosial-
inum, sum hevur loyvt sær
at nýtt ónevnda (anonyma)
keldu í greinum um før-
oyiska bankaheimin.

Alt bendir soleiðis á, at
samstundis sum kappingin í
føroyska fjølmiðlaheimin-
um harðnar, royna makt-
faktorar í samfelagnum av
øllum alvi at sleppa at styra
pressuni – og tað má ikki
henda.

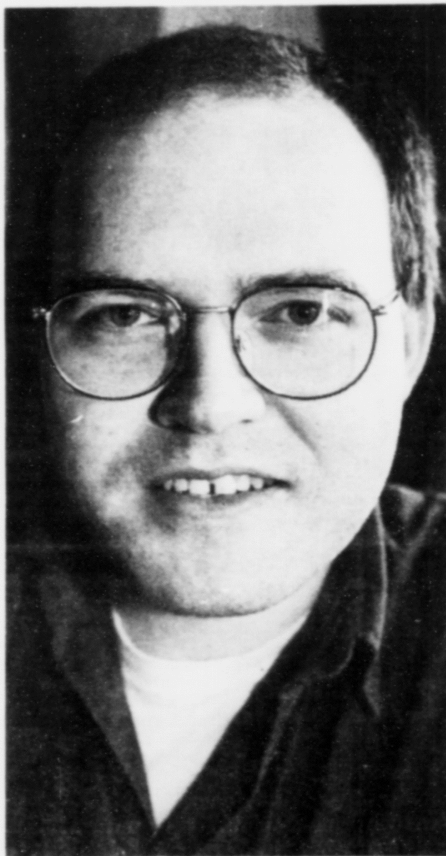
Føroya Banki og vánaligur journalistikkur

Av tí at Føroya Banki (Jørn
Astrup Hansen) dattar sær at
peika út, hvat er góður
journalistikkur og hvat er
vánaligur journalistikkur,
samstundis sum bankin/
stjórin avdukar, hvussu lítill
hann veit um júst hesi við-
urskipti, kann vera rætt at
gera nakrar viðmerkingar.
(Skilji forrestin ikki, hvi
Føroya Banki er so illur inn
á Sosialin; hvussu ofta
hoyra vit ikki fjølmiðlarnar
siga: »útvarpið skilir...
Dimmalætting skilir...
kelda, ið ikki ynskir at vera
nevnd... o.s. fr. »?)

Minnst onki til at Føroya
Banki gjørdi viðmerkingar,
tá Tróndur Djurhuus fleiri
ferðir visti til »væl vitandi
keldur í danska banka-
heiminum...« í frálíku
sending síni um nú so til-
tikna Bankamálið. Ella er
alt í lagi, tá ónevnda keldan
er útlendsk?

Ónevndar keldur – altjóða víðurkent í journalistikk

Sum meginregla verður um
allan heim mett sum numm-
ar eitt, at visast kann til
navngivnar keldur. Men
samstundis er semja innan
altjóða journalistikk, at tað
kann vera rættliga umráð-
andi fyrri eitt samfelag í
ávisum forum at nýta ikki
navngivnar keldur. Tað
kann m.a. vera umráðandi
fyrri framtíðina hjá viðkom-
andi keldu, og hennara fam-
ilju, at keldan verður
anonym. Samstundis kann
tað hava týðning fyrri sam-
felagið, at keldan verður
nýtt. Greinirnar í Sosialin-

um eru gott dømi um júst
hetta.

Vit kunnu eisini taka
dømi úr heimlandinum hjá
stjóranum í Føroya banka. Í
bókini »Idé og research«
visir kendi journalisturin
Mogens Meilby á, at tað er
vordil alt meira vanligt at
nýta ónevndar keldur í
donskum fjølmiðlum.

Í 1987 segði táverandi
fólkatingslimur fyrri SF,
Anne Grete Holmsgaard,
m.a.: »Lækage (les ónevnd-
ar keldur) er et stærkt an-
vendt og stærkt nødvendigt
redskab i folketingsarbejdet.
Hvis der ikke eksisterede
folk, som videregav op-
lysninger rundt om i sy-
stemet, så ville vi være
meget dårligt stedt«.

Hetta vóru bara tvey av
mongum dønum úr heim-
landi bankastjórans.

Í USA hava tveir triðingar
av lesarunum beinleiðis álit
á ónevndu keldunum í

mongu amerikonsku bløð-
unum. Visast kann m.a. til
eina kanning hjá F. Dennis
Hale, universitetslærara í
Kentucky. Kanningin varð
kunngjørt í »Newspaper
Research Journal« nr. 2 í
1984. F. Dennis Hale held-
ur, at tað ikki eru ónevndu
keldurnar, ið fáa lesarar at
seta spurnartekin við trú-
virðið í summum greinum,
men heldur vantandi og
haltandi upplýsingarnar í
greinum annars.

Í eini bók hjá teimum
trimum, Izard, Culbertson
og Lambert, »Fundamen-
tals of News Reporting«,
sæst, at tveir triðingar av
amerikonsku lesarunum
meta ónevndu keldurnar
vera beinleiðis samfelags-
gagnligar.

Norsk Presseforbund,
NP, sigur í »PRESSE-
ETIKK – Vær varsom-
plakaten« (seinast samtykt
á aðalfundi í desember
1994) m.a.: »Pressens tro-

verdighet styrkes ved at
kildene for informasjon
identifiseres, med mindre
det kommer i konflikt
med behovet for å verne
kildene«.

Dømini um at ónevndar
keldur ikki bara verða
nýttar í føroysku pressuni,
men eisini uttanlands – íva-
leyst lutfallsliga nógv meira
uttanlands enn í Føroyum,
eru óteljandi. Men sam-
stundis verður í journalist-
iskum faklitteraturi mælt
tíðindafólki til ikki at mis-
brúka »anonymitetin« – og
at vera serliga ansin við ó-
nevndu keldunum.

Í bókini »Etikk i journali-
stik« sigur høvundin, Svein
Brurås, á síðu 71: »Ved
bruk av anonyme kilder
skjerpes kravene til kilde-
kritikk og kontroll ytter-
ligere. Løftet om anonymi-
tet får kilden til å vise stor
åpenhet. Men fra et kilde-
kritisk synspunkt innebærer
dette en fare, fordi kilden
slipper å stå til ansvar for
mulige feil i fremstillingen.
En slik ansvarsfrihet kan
føre til at kilden tar sterkere
i enn det er grunnlag for.
Denne faren må journalist-
en være oppmerksom på«.

Dulnevnd lesarabrøv

Føroya Banki/Jørn Astrup
Hansen ilskast eisini um
mongu dulnevndu lesara-
brøvini (her hugsar hann
ívaleyst fyrst og fremst um
Dimmalætting). Eg skal
ikkí koma inn á, hvørt tað er
rætt ella skeið við dul-
nevndum lesarabrøvum.
Kundi bara hugsað mær at
spurt Føroya Banka/Jørn
Astrup Hansen, hvørt trygd
er fyrri, at navngivnu lesara-
brøvini í donskum bløðum
eru annað enn tað reima
»uppspinn«? Havi høyrð um
stakroyndir, ið einaferð
vórðu gjordar av nevnum,
ið stóðu undir lesarabrøvum
í fyra útvaldum donskum
ávisum. Bert nokur heilt fá
nøvn vóru at finna í
danska fólkayvirlitinum.

Grækari Djurhuus
Magnussen,
formaður í Føroya
Blaðmannafelag